

Zührî, ilminden çok faydalandığı Amre'nin bir "ilim denizi" olduğunu söyler.

Kardeşleri, çocukları, yeğenleri ve torunlarıyla tam bir âlimler ve râviler ailesi teşkil eden Amre, hadis ve fıkıh ilimlerine hizmetle geçirdiği yetmiş yedi yıllık bir ömürden sonra 106 (724) yılında Medine'de vefat etti. 98, 99 ve 103 yıllarında öldüğü de söylenmektedir.

Amre bint Abdurrahman'dan rivayet edilen hadisler başta *Kütüb-i Sitte* olmak üzere muteber hadis külliyyatının hepsinde yer almaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakât*, II, 387-388; VIII, 480-481; Hatîb el-Bağdâdî, *Takyîdü'l-İlm*, Dimaşk 1949, s. 105; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, IV, 507-508; İbn Hacer, *Tehzîbü't-Tehzîb*, XII, 438-439; Kehhâle, *A'lâmü'n-nisâ*, Dimaşk 1378/1959, III, 356-357.

ABDULLAH AYDINLI

AMRE bint MES'ÜD

(عمرة بنت مسعود)

Amre bint Mes'ûd b. Kays
(ö. 5/626)

Vefatından bir ay sonra kabri başında Hz. Peygamber tarafından cenaze namazı kılınan kadın sahâbî.

Ensarın ileri gelen reislerinden Sa'd b. Ubâde'nin annesidir. Hz. Peygamber'in Medine'ye hicretinden hemen sonra ona biat etti. Hicretin 5. yılında oğlu Sa'd Hz. Peygamber'le birlikte Dümetül-cendel Gazvesi'nde vefat etti. Sa'd yanında olmadığı için, çok arzu etmesine rağmen, vefatından önce kendi adına herhangi bir hayır yapılmasını vasiyet edemedi. Amre'nin vefatından bir ay sonra seferden dönen Hz. Peygamber kabrine giderek cenaze namazını kıldı (bk. Tirmizî, "Cenâ'iz", 47).

Sa'd b. Ubâde, annesinin vefat etmeden önce hayır yapmak istediğini öğrenince Hz. Peygamber'e giderek durumu arzetti ve annesi adına bir vakıf kuramayacağını sordu. Hz. Peygamber'in müsbet cevap vermesi üzerine en üstün hayrın ne olduğunu sordu; "Su akıtmak" cevabını alınca bir kuyu kazdırarak annesi adına vakfetti. Sa'd b. Ubâde'nin annesi adına bir bostan vakfettiği (bk. Buhârî, "Veşâyâ", 15), onun hayatta iken yerine getiremediği bir adağını Hz. Peygamber'in iznini aldıktan sonra köle âzat ederek yerine getirdiği de (bk. Nesâî, "Veşâyâ", 8) rivayet edilmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, VI, 7, 51; Buhârî, "Veşâyâ", 15; Tirmizî, "Cenâ'iz", 47; Nesâî, "Veşâyâ", 8; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, III, 614-615; VIII, 451; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, VII, 204; İbn Hacer, *el-İşâbe*, IV, 367; M. Âsım Köksal, *İslâm Tarihi*, İstanbul 1981, V, 12-13.

İSMAİL L. ÇAKAN

AMRE bint REVÂHA

(عمرة بنت رواحة)

Ümmü'n-Nu'mân Amre bint Revâha
b. Sa'lebe el-Hazreciyye

Medineli kadın sahâbî.

Doğum ve ölüm tarihi bilinmemektedir. Hazrec kabilesinin Benî Hâris kolundan olup meşhur sahâbî Abdullah b. Revâha'nın kız kardeşidir. Annesi sahâbeden Kebşe bint Vâkid'dir. Kumandan sahâbilerden Beşîr b. Sa'd el-Hazrecî ile evlenen Amre'nin bu evlilikten Nu'mân ile Übeyye adlarında iki çocuğu dünyaya geldi. Hicretten önce kocasıyla birlikte müslüman oldu. Hicretten sonra Hz. Peygamber'e biat eden Medineli kadınlar arasında o da vardı. Bir gün kocasından oğlu Nu'mân'a bir köle bağışlamasını, Resûlullah'ı da bu bağışa şahit göstermesini istedi. Bunun üzerine Beşîr Hz. Peygamber'e giderek bağışına şahit olmasını diledi. Hz. Peygamber, diğer çocuklarına da aynı şekilde bağışta bulunup bulunmadığını sordu. Beşîr diğer çocuklarına bir şey bağışlamadığını belirtince Hz. Peygamber çocuklara âdil davranmak gerektiğini söyleyerek bu bağışı doğru bulmadı (bk. Buhârî, "Hibe", 13). Bu hadis hibe konusunda fakihlerce delil olarak kullanılmıştır.

Amre bint Revâha uzun boylu ve güzel bir kadındı. Evs kabilesinin müşrik şairi Kays b. Hatîm'in onun güzelliğini dile getiren bir şiiri vardır. Kardeşi Abdullah gibi şair olan Amre'nin kaynaklarda Bedir Gazvesi'ne dair şiirinden söz edilmektedir. Amre, Hz. Peygamber'den bir hadis rivayet etmiştir (bk. *Müsned*, VI, 358).

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, VI, 358; Buhârî, "Hibe", 13; Müslîm, "Hibât", 9-19; Vâkidî, *el-Megâzi*, II, 476; İbn Hişâm, *es-Sire*, III, 218; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, VIII, 361; İbn Abdülber, *el-İstî'âb* (nşr. Ali Muhammed el-Bicâvî), Kahire 1969, IV, 1887; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, Kahire 1285-87, V, 509-510; İbn Hacer, *el-İşâbe* (Bicâvî), VIII, 31-32; Aynî, *Umdetü'l-kârî*, İstanbul 1308-11, VI, 273-276; Kehhâle, *A'lâmü'n-nisâ*, Dimaşk 1378/1959, III, 352-353.

MUSTAFA FAYDA

AMRİ

(عمرو)

(ö. 930/1523-24 [?])

Divan şairi.

Asıl adı Amr'dır. Fâtiht Sultan Mehmed ve II. Bayezid devirlerinde müderrislik, kazaskerlik ve şeyhülislâmlık görevlerinde bulunmuş olan Abdülkerim Efendi'nin âzatlı kölesi ve evlâtlığıdır. Abdülkerim Efendi onun tahsil ve terbiyesiyle bizzat meşgul olmuş, iyi bir şekilde yetişmesini sağlamıştır. Amrî tahsilini bitirince bir müddet mülâzımlık yapmış, sonra kadılık mesleğine intisap ederek Serfiçe kadılığına tayin edilmiştir. Ders arkadaşı İshak Çelebi'ye yazdığı bir mektuptan, Amrî'nin, kazancının bolluğu ve rahatlığı dolayısıyla kadılıkta karar kıldığı anlaşılmaktadır. Serfiçe'den sonra nerelerde görev yaptığı bilinmemekle beraber son olarak Vize kadılığına tayin edildiği ve çok geçmeden 930 (1523-24) sıralarında vefat ettiği kaynaklarda zikredilmektedir.

Amrî'yi tasvir eden bir minyatür

(*Meşâirü's-suarâ*, Millet Ktp., Ali Emîrî, nr. 772, vr. 493^b)

